

Vandra i Kolmården

Dag 2 Runt Stavsjö

Bred dina smörgåsar vid frukosten på Herrgårdsflygel. Packa ränslen. Vandringsskorna på. För idag bär det ut i den riktiga Kolmårdsskogen. Vi kommer att gå knappt en och en halv mil och vara ute i tre timmar.

Idag kommer du att förstå varför trakten kallas den svarta skogen. Kol är svart. Skogen är inte svart men djup och mäktig. Samtidigt väldigt vacker. Du möter mycket av John Bauer även idag. Kanske får du även möta Tunstarr vid någon sjö.

Norrköping är en farlig plats och Hedvig, 51 smittades 1853 när hon tog båten från Sandviken in till staden för att på marknaden sälja de lingen hon plockat för att försörja sin familj. Två dagar senare avled Hedvig och hennes dotter. Redan 1834 under den tidigare koleraepidemin förbereddes kolerakyrkogården som blev deras sista viloplats. En fridfull och vacker plats mitt i skogen väntar dig.

Vi tar oss under E4an. Det här är en bullrig och lite tråkig transportsträcka på någon kilometer som vi helst skulle slippa, men nu fick vi inte den gångtunnel av den svenska staten som skulle givit oss vandrare en bättre naturupplevelse. Men håll ut!

När vi omsider bryter av från motorvägen väntar oss ett par timmars mäktigt ögongodis. En vackert skött skog, myrar, skog som växer i myrar, spänger över myrar, vidder av mossbetäckta kalberg, stigar på berg. Jag ser en stursk björk som växer ut från en bergsvägg. Det var modigt.

Ännu en stor myr som vi passerar över via två på varandra liggande spänger, den ena så lång att vi kan ta hjälp av ett räckvägskors som Sörmlandsleden som håller dessa leder öppna.

Det går under vandringen inte att låta bli att tänka på vad det här vackra skogs- och bergslandskapet förr samtidigt måste ha betytt i form av en barriär mellan

Sörmland och Östergötland. Inte är det konstigt att man uppmanades att fylla magen när man lämnade Vreta Gästgifveri för att ta sig ner mot Krokek där nästa värdshus väntade, ett stenkast från det som nu är Krokek ödekyrka.

Vi bär ju med oss en termos med kaffe och ett par smörgåsar idag. Men tanken svindlar när vi tar oss två till trehundra år tillbaka, eller på drottning Kristinas tid, fyrahundra år tillbaka då Kristina beordrade det nya systemet med gästgiverier och att stigarna skulle byggas ut för att kunna hantera häst och VAGN.

Vi njuter givetvis av det vi ser under vår vandring som slutar där den började - i Stavsjö. Du möter E4an och ser verksamheten upp på Klinten. Fortsätt över bron där Trafikverket glömde bort oss som vandrar och snart är du i samhället igen.

Det finns vandrare som besökt Alperna och Tyrolen. För er går det att stanna uppe på Klinten för ett glas öl eller vin. Den är vår s k "refugio". Välkomna.

Tio minuter bort väntar en dusch i Stavsjö Herrgårdsflygel och sen en middag på Stavsjö Krog och Kafé som drivs av syskonen Jonas och Catrin.

Text: Gunnar Casserstedt Foto: Thomas Rodestrand 2020-01-26